

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.378/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró képviselő: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos) (cím1)
Az alperes:	Vármegyei rendőrfőkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	Dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 8.K.700.321/2025/14. számú ítélete

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban helyszínelő és balesetvizsgáló beosztása mellett, a napi és a havi szolgálata 60-70 %-ában sebességellenőrzést, ennek keretében traffipax kezelést, leállítói feladatot, ehhez kapcsolódó közigazgatási bírságolást, valamint minden

héten, napi 4-6-8 óra időtartamban országos és vármegyei kiírású közlekedésrendészeti fokozott ellenőrzésekben és rendezvénybiztosításban vett részt, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám1. számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2023. március 1. és 2024. december 31. közötti időszakra - 2024. szeptember, október, november hónapok kivételével- bruttó 734.350 forint megbízási díj és késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában jelölte meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. tv. (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 734.350 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Megállapította, hogy a felperes rendszeresen a 12 órás szolgálatból 8 órát sebességellenőrzéssel töltött. E mellett a további fokozott ellenőrzésbe sorolt feladatkörébe nem tartozó közlekedésrendészeti feladatellátásokat heti rendszerességgel 4-6-8 órában kellett végeznie, mely „egyéb”, a járőri beosztásba tartozó feladatvégzések a Hszt. 2023. február 1-től hatályos módosítását követően is a havi szolgálatok legalább 60-70%-át lefedték. Rögzítette, hogy a munkáltatónak jogszerű utasítási joga áll fenn a beosztáshoz nem tartozó feladatok végzésére is a hivatásos állományú tagok irányában, az eredeti szolgálati beosztáshoz tartozó feladatok mellett, akkor is, ha e feladatok a munkaköri leírásban nem szerepelnek. Ennek ellenére nem sérülhet a felperes kinevezése szerinti beosztása és a beosztásához nem tartozó jogszerű többletmunka végzése esetén a díjazásra, azaz az ellenszolgáltatásra való jogosultsága a többletfeletelek igazolt teljesülése esetén. A felperes a becsatolt kimutatások, okirati bizonyítékok által igazoltan a többletfeladatokat folyamatosan, minden szolgálati napon, a Hszt.71.§ (6) bekezdése szerinti követelménynek is megfelelően, a beosztásához nem tartozó feladatként látta el, a feladatvégzés a Hszt. 71. § (3) bekezdése szerinti kritériumnak megfelelt, ezért a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a peresített időszakra megalapozottnak találta; az ellátott többletfeladatok mennyisége és azok folyamatossága alapján az illetményalap 100%-ában meghatározott megbízási díj arányos ellentételezést jelent.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Hszt. 45. §-át, 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak

megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015.BMr.) 10. § (2) bekezdésében foglaltakat, és a közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett más bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK utasítás (továbbiakban: 60/2010. ORFK utasítás) 2. pont m) alpontjában foglaltak téves értelmezésével hozta meg a döntését. A Hszt. 2023. február 1. napi hatályú módosításával összefüggésben figyelemmel kell lenni a 102. § (1) bekezdés b) pont rendelkezésére, mely meghatározza, hogy mi minősülhet többletdíjazásra jogosító többletfeladatnak. Érvelése szerint a 60/2010. ORFK utasítás a rendőri eljárás szabályait és nem a helyszínelő beosztású személy munkaköri feladatait tartalmazza; a felperes részére a munkaideje kitöltése céljából a kezdetektől elő voltak írva további általános közlekedésrendészeti feladatok. A belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) valóban felsorolja az alperesnél betölthető munkaköröket, azonban az egyes beosztáshoz kapcsolható, konkrét munkaköri feladatokat egyetlen jogszabály sem határozza meg.

[5] A felperes fellebbezési ellenkérelmében - annak indokaival egyetértve - az elsőfokú ítélet helybenhagyását és másodfokú perköltsége megtérítését kérte, melyet 50.000 forintban jelölt meg.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[6] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, e körben eljárási szabálysértést sem jelölt, így ebben a körben az ítéltábla nem vizsgálódhatott, az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. Fellebbezésében kizárólag anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozott, a tényállást nem támadta, így az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés volt irányadó. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, az irányadó bírói gyakorlat figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a másodfokú bíróság – azok megismétlése nélkül – egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[7] Az elsőfokú bíróságnak a megbízási díjra való jogosultság kapcsán csak azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által ellátott feladatok a beosztásába tartoztak-e vagy sem, figyelemmel arra, hogy a felperest az eredeti, baleseti helyszínelői beosztásához tartozó feladatok ellátása alól nem mentesítették.

[8] A másodfokú bíróság is kiemeli, hogy a munkaköri leírás kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a munkavállaló külön utasítás nélkül is általában végezni jogosult és köteles a jogviszonya fennállása alatt. A munkakörre vonatkozó előírások azonban csak bizonyos mélységig rögzítik a munkavégzés kereteit. A Kúria kiforrott gyakorlata szerint a munkavállaló általános munkavégzési kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasításai töltik meg; ez azonban csak akkor szabályszerű, ha az utasítás a munkakör kereteit nem lépi túl. Amennyiben jogi norma, így a felperes vonatkozásában a 60/2010. ORFK utasítás egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A végzett többletfeladatok ellátásáért a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatásra jogosult (BH2018.259.). A 60/2010. ORFK utasítás kellőképpen körülhatárolja a (baleseti) helyszínelő feladatait, az ellátandó tevékenységek körét, abba a járőrfeladatok semmiképp sem tartozhatnak bele.

[9] A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[10] Az irányadó bírói gyakorlatból az következik, hogy a felperes beosztásához igazodóan kell meghatározni a ténylegesen végzett feladatokat, az nem fedhet le több másik beosztást. Enélkül teljesen kiüresedne a besorolásra, az illetményre és megbízásra vonatkozó szabályozás. Az alperes tehát szabadon csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a felperesi munkaköri feladatokat, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van (Mfv.II.10.179/2011/4.).

[11] Alaptalanul érvelt az alperes azzal, hogy a felperes a helyszínelői beosztásán kívüli – járőrszolgálati, valamint az egyéb szolgálati – feladatok teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt – feladatok nem a felperes beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult. A 30/2015. BM rendelet pedig kétségtávol külön beosztásként határozza meg a járőr és helyszínelő beosztásokat, amely tény eleve más munkaköri feladatokat feltételez. A Hszt. 2023. február 1-jei módosítása sem rontja le a felperes megbízási díjra jogosultságát, mert a jogalkotó a peresített időszakban a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja mellett megtartotta a 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti szabályt is, amely az előbbihez képest speciális. Azt pedig az – alperes által sem vitatott – peradatok alátámasztották, hogy a felperes kiemelkedő mértékben

(szolgálati során mintegy 60 - 70%-ban) látott el a beosztásához nem tartozó szolgálati feladatokat, így a jelentős mértékű és nem eseti jellegű többletmunkavégzés a megváltozott jogszabályi környezetben is megvalósult.

[12] Mindezek okán az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[13] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[14] A pervesztes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX tv. (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a jelen ügyre alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 09.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[15] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illetéket (58.748 forint) a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[16] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[17] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 14.

dr. Németh Andrea	dr. Kinyó Krisztina	dr. Szeles Balázs György
-------------------	---------------------	--------------------------

a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró
------------------------------	------	------